

FOTO: Per Hillbom

Skylden till "Låt skägget växa" monteras

Å ena sidan – å andra sidan i Spadtaget – OM ATT DET FIXAR SIG

För det gör det ju. Fixar sig alltså. I alla fall brukar det göra det.

Hur mycket kaos det än är före en premiär, hur tom kassakistan än syns vara inför budgetarbetet, hur än ljusanläggningar går sönder, viktiga delar av scenografin krånglar på genrepet eller hur än vattenledningarna fryser sönder. Det fixar sig. Eller... Någon fixar det. I bästa fall inte någon ensam hjälte utan många tillsammans.

Min personligt värsta tillitsövning på detta tema ägde rum inför premiären på Soperan. Vi hade något halvår före premiären haft brandsyn i huset – dumt nog dagarna efter en stor fest (eller var det en loppis?) som det inte var speciellt uppstädat efter. Brandmyndigheterna tyckte inte alls om vad de såg och när de dessutom såg att det varken fanns ordentliga brandtrappor eller nödutgångsskyltar så fick vi helt sonika förbud för publik verksamhet i huset.

Medan premiären närmade sig uppvaktade vi kommunalnämnden om att de skulle skjuta till medel så vi kunde uppfylla brandmyndigheternas krav. Samtidigt började vi göra reklam för

produktionen fast vi alltså inte visste om vi skulle kunna få ta in publik eller inte. Efter många, många, många brev, telefonsamtal och mycket ångest så kom kommunen till vår hjälp och huset rustades enligt brandmyndigheternas föreskrifter.

Och så skulle det bli en ny brandsyn en måndag – mycket kort före premiären – och av någon anledning så var det fest på lördagen innan. En stor fest. Många ungdomar dröjde sig kvar när vi vuxna började troppa av. Mer ångest för oss som då satt i styrelsen...

När jag på söndagsmorgonen efter festen tillsammans med några andra oroliga och ansvarskännande föreningsmedlemmar kom till huset så var det så städat som det aldrig har varit! Inte ett dammkorn, inte ett hyvelspån, inga pappersbitar någonstans. Och på måndagens brandsyn fick vi utan vidare åter tillstånd till publik verksamhet.

Det fixade sig.

Anne S

Hej kära Teodokare!

Det är så här års som nostalgin sätter in. Åtminstone för mig, som sett åren i Gamla Folkets Hus komma och gå.

Efter en het sommar är jag åter på väg till detta vårt gamla Hus. Jag har just gått Bodaängsvägen fram och viker in på Blomstervägen, då anfaller – nostalgin. Jag minns de första åren med *Johanna från Kallhäll*. Jag minns människorna, som jag gick tillsammans med just här, när vi vek in på Blomstervägen. Allt var nytt, ett jättestor projekt höll på att ta form, det skulle bli nästan 100 personer på scen, varav tio musiker, som skulle spela alldeles nyskriven musik, körer skulle repa sånger, tjejer från maskörlinjen på DI (Dramatiska Institutet) skulle lära alla nästan 100 amatörskådespelarna att sminka sig till de karaktärer, som befolkade Kallhäll för ca 70 år sen och framåt i tiden, kostymer skulle sys upp eller tas fram på annat sätt under handledning av ett ”kostymproffs” från DI (tror jag han var).

Hela min familj var engagerad tillsammans med många andra familjer – och ”singlar” förstås, barn, tonåringar och vuxna. I styrelsen för Föreningen för Teater och Dokumentation i Järfälla fanns de mest drivande, manusförfattaren (Cannie) och producenten för detta jättespektakel (Biggan). Jag hade kommit med i den första interimsstyrelsen...

Och nu går jag här på Blomstervägen, äpplena har börjat ramla ner på marken i trädgårdarna, det är augusti, fortfarande sommarvarmt och lite dammigt.

Och så inne i Huset. Där på väggen bredvid köket hänger ett gammalt gruppfoto av gänget som gjorde ”Johanna ...”. Så unga vi var, så små våra nu vuxna barn var, så fantastiskt det var med den gemenskap, som uppstod ur skapandet av ”Johanna ...”.

Nä, nu börjar jag snart gråta. Jag fattar inte att det var så länge sen. Visst, det har väl gått någon tid, men så många år! Och jag är fortfarande här. Men jag känner mig inte gammal, fast ja, jag vet att jag är ... Då är det fint att få spela en Tantpjäs med ”livet” som tema.

”Kampen gäller”, ropade Kajsa-Stina (i ”Johanna ...”).

”Människovärdet”, svarade kören/Kallhällarna.

”Lyft på aschlena och gör nåt”, ropar Arga Tanten. ”Men vad kan vi göra då? Vem skulle lyssna på oss?”, svarar Tanten i tajts.

Ja, kampen gäller nog fortfarande människovärdet, både för tanter och för världen i stort. Och så är det ju så ROLIGT att få kliva in i en annan människa och bara vara där, just här och just nu.

Ni kommer väl och tittar på alla tanterna i *Låt skägget växa?*

Välkomna!

Gunilla

Redaktörer/skribenter/ fotografer/tecknare/ layoutare sökes!

Är du sugen att pröva på jobbet som
Spadtagsredaktör?

Efter nästa Spadtagsnummer (det sista för i år) tänker nuvarande redaktion avgå.

De senaste åren har vi varit tre personer som har planerat numren och en person som har gjort layout och vi tycker det är dags för nya krafter att ta vid!

Det är inte meningen att redaktörerna ska skriva alla artiklar (även om det självklart är kul om de bidrar också) utan de fungerar som spindlar i nätet och ser till att tidningen blir till fyra gånger om året. Eftersom vi har en hel del medlemmar i styrelsen och ännu fler övriga medlemmar, så finns det många chanser att genom deras bidrag fylla tidningen med intressant och roligt innehåll.

Är du intresserad av layout, fotografi eller författande är det ett plus, men inte något krav.

Hör av dig till styrelsen om du är intresserad! Nuvarande redaktion kan svara på frågor om du vill veta hur vi har jobbat hittills – maila till:

spadtaget@teodok.com

FOTO: Per Hillbom

"Generalens Hönshus" vid Görvål

Görvål 2014

Två år på Görvål, låt det bli en tradition för att bredda vårt utbud och göra föreningen känd hos en delvis annan publik, som förhoppningsvis också lockas till vår teater i Kallhäll.

För andra året i rad gör vi succé på Görvål, nu med musikprogrammet "P.S. Älskar dig!" En slags kabaré, mycket omtyckt av publiken och i det format som lämpar sig väl för Hönshuset (raststugan) vid Görvål. En utmärkt teaterlokal för mindre produktioner har det visat sig.

Görvål 2014 låter avlägset, nu när årets produktion ännu inte färdigspelats. Men för att kunna producera ännu en lyckad produktion måste vi ha framförhållning. Det krävs mycket arbete av förberedelser och repetitioner om det ska bli bra och den nya ensemblen måste få tid på sig. Samarbetet med

kommunen, inklusive ansökan av budgetmedel, kräver också sin tid. Dessförinnan måste dock beslutsprocessen i föreningen, som ska leda till beslut om vad som ska sättas upp, genomföras.

Den 15 oktober är sista dagen att till styrelsen komma in med förslag till ny produktion på Görvål 2014. Förslaget bör vara så utförligt som möjligt. Styrelsen behandlar sedan inkomna förslag vid ett styrelsemöte den 22 oktober. Vid ett medlemsmöte den 6 november beslutas nästa års produktion på Görvål.

Ensemblen till det förslag som fått föreningens godkännande vid medlemsmötet den 6 november har mandat att sätta upp en produktion baserad på en realistisk budget, godkänd av styrelsen.

Styrelsen via Göran

Spadtaget

2013 årgång 4 (26) nr 3

Tidning för Föreningen för teater och dokumentation i Järfälla – Teodok

Adress: Blomstervägen 11A,
176 74 Järfälla

Telefon: 08-583 527 08

Redaktion:

Edith Orem

Per Hillbom

Anne Sohlström

Layout: Gabriel Skoglund

Material till Spadtaget skickas till:

spadtaget@teodok.com

Nästa manusstopp: 8 december 2013